

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ, FAKULTA ARCHITEKTURY

VYJÁDRĚNÍ VEDOUCÍHO DIPLOMNÍ PRÁCE

Diplomant: Bc. Jiří Ulwer

15120 Ústav krajinářské architektury

Školní rok 2019/2020 LS

Název práce: **HORNÍ CHOBOLICE – OBYČEJNÁ VESNICE**

1.0 Úvod:

Jak reagovat na dobře míněnou snahu Italů, kteří se usídlili v České republice a sní o malebné krajině menších měřítek, tak jak ji znají z rodného Toskánska? Ruku v ruce s tím jde jejich ambice rozšířit rozsah vinic a ovocných sadů, zavést pobytový agroturismus a vyrábět potravinové speciality z místních zdrojů. Záměr je jedna věc, ale jeho kvalitní naplnění, jak ukazují současné trochu naivní aktivity dnes již majoritních vlastníků půdy kolem Horních Chobolic, je něco jiného. Projekt Jiřího Ulwera může být konstruktivním příspěvkem v hledání celostního pohledu na budoucí změny okolní krajiny a vesnického intravilánu.

2. 0 Analýzy

Analýzy jsou prezentovány v trochu zjednodušeném rozsahu. To však nebrání ve vytvoření představy o charakteru chobolické krajiny a jejích souvislostech. Řazení informací je trochu neučesané, ale dá se na ně zvyknout. Zde počíná na povrch inklinace Jiřího Ulwera zabývat se spíše hmatatelným než jít cestou méně konkrétních a nejistých proměn. Bez nějakého vysvětlení je najednou zařazeno schéma výroby vína. To je první zmínka o vínu vůbec. Vysvětlení se dostaví až v části východiska pro návrh. Znovu zdůrazňuji, že nechci zveličovat problematičnost řazení a třídění informací. Jiří Ulwer krajinu Chobolic dobře zná. Je evidentní, že ji prochodil křížem krážem. Tyto dojmy jsou důležitější než sbírky map a schovávání se za často neužitečné informace, s kterými se v diplomních pracích někdy setkáváme. Jsem zastáncem názoru, že analýza není paralýza.

3. 0 Koncept

K tomu o co Jiřímu jde, se musí čtenář propracovat. Stanovení agendy na počátku práce bych pokládal za užitečné. Víno a jeho výroba zabírají důležitou část koncepční práce. Příklady vinařství, s kterými se Jiří identifikuje, jsou přiměřené a výrobu vína zbytečně neglorifikují. Vinice je romantickým, krajinotvorným prvkem s nádhernou texturou. Zde je třeba podotknout, že v autorově podání jsou řady hlav orientovány chybně. Pravidlem je severojižní orientace. Objev studánek a jejich propojení je důkazem, že Jiří nejenže dokáže být racionálním pragmatikem, ale je současně i romantikem.

Zacházení s vegetací má bohužel doširoka otevřené informační póry a spousta důležitých informací zde chybí. Kéž by tato část evokovala stejnou atmosféru, jako úspěšně zprostředkovává kolekce detailů o vsi. Absence prostorového srdce – návsi je návrhem identifikována a podchycena. Vesnice bez hospody není vesnicí. To si Jiří dobře uvědomuje a

ruinu, v jejíchž vráskách je zapsána chobolická minulost s dostatečnou dávkou pokory obnovuje. Přehledná a čistá grafika výkresů, stejně tak prostorové členění svědčí o schopnostech přemostovat rozhraní disciplín. Bohužel chybí legenda a přehled velikostí jednotlivých místností. Práce je doplněna o koncept kořenové čističky. Tato část je osvětová, jednoznačně určená pro nadšenou skupinu italských investorů.

3.0 Hodnocení

Hodnotit tuto práci představuje tak trochu dilema. Práce je poznamenána z velké míry subjektivitou autora a jeho preferencí. Má silné stránky ale také stránku, kde přesvědčivost už není tak jednoznačná. Jiří Ulwer evidentně tíhne k těm stránkám krajiny, které jsou uchopitelnější a snadněji definovatelné, než „nejisté“ přírodní procesy. Z velké části zpracovatele chápu. Architektonické milieu fakulty nevyhnutelně ovlivňuje myšlení studentů. Snad by bývalo vhodné zadání částečně redefinovat a zaměřit se více na intravilán Horních Chobolic, než se široce rozmáchnout ruce a nechat mezi prsty proklouznout některé důležité aspekty okolní krajiny, jako například druhové složení všech vegetačních vrstev a hodnocení jejich potenciálu pro krajinnou obnovu.

Pokud má práce za hlavní úkol ovlivnit uvažování majoritních vlastníků půdy, tak se svým účelem nemíjí. Na jejich představy reaguje názornou vizuální řečí, která je podle mne zcela srozumitelná.

Hodnocení C – dobře

Praha 25. června 2020

Vladimír Sitta, vedoucí diplomové práce

